



สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๕๓๗/๒๕๕๓

นางสาวเดือนเพ็ญ เดชวิไลศรี โจทก์

พันตำรวจเอกพีรพันธุ์ เปรมภูติ กับพวก จำเลย

ป.อาญา มาตรา ๑๓๗, ๑๕๗, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๔

ป.วิอาญา มาตรา ๒(๘), ๑๗, ๑๘, ๘๕ วรรคสาม, ๑๒๑, ๑๒๕, ๑๒๗, ๑๓๐, ๑๓๑, ๑๓๒

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓(๗), ๓๖

จำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ย่อมมีอำนาจหน้าที่ทำการสืบสวนคดีอาญา เมื่อสืบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานจนทราบรายละเอียดแห่งความผิดแล้วว่าโจทก์อยู่ในฐานะผู้ต้องสงสัยหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ำน้ำมันเถื่อน จำเลยที่ ๓ ย่อมมีอำนาจกล่าวโทษได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒ (๘) ๑๗, ๑๘, ๑๒๕ และ ๑๒๗ และเมื่อจำเลยที่ ๓ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานสืบสวนสอบสวนของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนผู้รับผิดชอบ จำเลยที่ ๓ ย่อมมีอำนาจสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา และเพื่อพิสูจน์ให้เห็นความผิดตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๑, และ ๑๓๑ ซึ่งลักษณะความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรและฐานฟอกเงินที่กล่าวหา บัญชีเงินฝากของโจทก์ย่อมเป็นหลักฐานอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดอย่างหนึ่งที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นความผิดตามที่กล่าวหาได้ จำเลยที่ ๓ จึงมีอำนาจยึดหรืออายัดเงินในบัญชีเงินฝากของโจทก์ไว้ตรวจสอบเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๕ วรรคสาม และ ๑๓๒ อันเป็นการดำเนินการทางอาญาในความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรและฐานฟอกเงินตามอำนาจหน้าที่ของคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนผู้รับผิดชอบ

การดำเนินคดีส่วนแพ่งตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่แก่คณะกรรมการธุรกรรม โดยจำเลยที่ ๑ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและเป็นประธานกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายในขณะนั้นไว้เป็นขั้นตอนตั้งแต่มาตรการยับยั้งการทำธุรกรรมทางการเงินไปจนถึงการให้อำนาจตรวจสอบ สืบสวนสอบสวนและส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินได้ ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร โดยค้ำน้ำมันเถื่อนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นความผิดมูลฐานตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓(๗) อันเป็นความผิดฐานฟอกเงิน จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้บังคับการกองตำรวจน้ำมีหน้าที่โดยตรงในการตรวจจับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบค้ำน้ำมันเถื่อนย่อมมีอำนาจสืบสวนและรายงานข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ำน้ำมันเถื่อนไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งมีจำเลยที่ ๑ เป็นเลขาธิการและเป็นประธานกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่โดยตรง เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่ามิพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้



เมื่อจำเลยที่ ๓ ได้ทำการสืบสวนกล่าวโทษและรายงานข้อมูลการทำธุรกรรมของโจทก์มีพยานหลักฐาน อ้างจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแสดงลำดับการ ดำเนินการมาสนับสนุนได้ชัดเจนถึงเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นจริงและโจทก์มีพฤติการณ์ เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ทั้งทางใต้สวนของโจทก์ไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่อาจชี้ได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ รู้หรือควรรู้ว่าข้อมูลที่ได้รับมานั้นเป็นความเท็จหรือโจทก์มิได้กระทำความผิดหรือเป็นการแกล้งให้โจทก์ต้อง รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้นหรือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ โจทก์หรือโดยทุจริตตั้งที่โจทก์กล่าวอ้าง การกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ จึงไม่มีมูลความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๓๗, ๑๕๗, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๔

ระหว่างพิจารณา โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นอนุญาต และให้จำหน่ายคดีเฉพาะ จำเลยที่ ๒ ออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว คดีไม่มีมูล พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า

๑. มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าคดีโจทก์มีมูลให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาหรือไม่

ทางใต้สวนของโจทก์ปรากฏตามคำสั่งคณะกรรมการธุรกรรม สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี และ สำเนาหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพียงว่า เมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีส่งข้อมูลการลักลอบค้ำน้ำมันเถื่อนให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด จำเลยที่ ๓ ซึ่งได้รับมอบหมายได้สืบสวนจน ทราบว่ากลุ่มผู้ค้ำน้ำมันเถื่อนรายใหญ่ของประเทศมี ๓ กลุ่ม โดยมีกลุ่มของโจทก์กับพวกรวมอยู่ด้วย จำเลยที่ ๓ ได้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญาแก่ผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งโจทก์ และรายงานผลการสืบสวนต่อ จำเลยที่ ๑ ว่า โจทก์เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรและฐานฟอกเงิน จำเลยที่ ๑ โดย มติที่ประชุมของคณะกรรมการธุรกรรม มีคำสั่งให้ยับยั้งการทำธุรกรรมทางการเงินของโจทก์กับพวกไว้ชั่วคราว เป็นเวลา ๑๐ วันทำการ ขณะเดียวกันผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งจำเลยที่ ๓ เป็นคณะพนักงานสืบสวน สอบสวนผู้รับผิดชอบ ในการนี้คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนโดยจำเลยที่ ๓ ได้ส่งอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของ โจทก์ ๓ บัญชี โดยไม่เรียกโจทก์ไปชี้แจงหรือแจ้งข้อกล่าวหาแก่โจทก์ นับถึงวันฟ้องคดีนี้เป็นเวลา ๙ เดือน

เห็นว่า การดำเนินการของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ล้วนอยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ กล่าวคือ การที่จำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจยอมมีอำนาจหน้าที่ทำการสืบสวนคดีอาญา เมื่อสืบสวน แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานจนทราบรายละเอียดแห่งความผิดแล้วว่าโจทก์อยู่ในฐานะผู้ต้องสงสัยหรือมีส่วน เกี่ยวข้องกับการค้ำน้ำมันเถื่อน จำเลยที่ ๓ ย่อมมีอำนาจกล่าวโทษได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา ๒ (๘), ๑๗, ๑๘, ๑๒๕ และ ๑๒๗ และเมื่อจำเลยที่ ๓ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานสืบสวน



ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรโดยค่าน้ำมันเถื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๗) อันเป็น ความผิดฐานฟอกเงินด้วย จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้บังคับการกองตำรวจน้ำมันหน้าที่โดยตรงในการตรวจจับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบค่าน้ำมันเถื่อน ย่อมมีอำนาจสืบสวนและรายงานข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ ลักลอบค่าน้ำมันเถื่อนไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งมีจำเลยที่ ๑ เป็นเลขาธิการและเป็น ประธานกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่โดยตรง เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่ามีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อว่า ธุรกรรมใดของโจทก์เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน จำเลยที่ ๑ โดยมติที่ประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมย่อมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมทางการเงินของโจทก์ไว้เป็นการชั่วคราวได้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๖ และเมื่อพิจารณาประกอบกับการที่จำเลยที่ ๓ ได้ทำการสืบสวน กล่าวโทษและรายงานข้อมูลการทำ ธุรกรรมกรณีของโจทก์นี้มีพยานหลักฐานอ้างอิงจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและสำนักงานป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินแสดงถึงลำดับการดำเนินการมาสนับสนุนได้ชัดเจนถึงเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความ ผิดเกิดขึ้นจริงและโจทก์มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ทั้งทางใต้สวนของโจทก์ไม่ปรากฏ พยานหลักฐานที่อาจชี้ได้ว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ รู้หรือควรรู้ว่าข้อมูลที่ได้รับมาเป็นความเท็จหรือโจทก์มิได้ กระทำความผิด หรือเป็นการแก่งให้โจทก์ต้องรับโทษหรือรับโทษหนักขึ้นหรือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์หรือโดยทุจริตดังที่โจทก์กล่าวอ้าง การกระทำของจำเลย ที่ ๑ และที่ ๓ จึงไม่มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗, ๑๕๗, ๑๗๒, ๑๗๓ และ ๑๗๔



๒. โจทก์ฎีกาว่า การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ร่วมกันสั่งอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของโจทก์ไว้เป็นเวลานาน โดยไม่แจ้งข้อกล่าวหาแก่โจทก์ แต่ถอนการยึดและอายัดแก่ผู้อื่นโดยเร็วทำนองว่ามีการเรียกรับสินบน เมื่อโจทก์กับพวกไม่ยอมจ่ายจึงไม่ได้รับการถอนอายัดเงินในบัญชีเงินฝาก และไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าเงินดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือไม่อย่างไร เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ ศาลฎีกาเห็นว่า ในเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงว่า หลังจากมีการยึดทรัพย์สินและอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดรวมทั้งโจทก์แล้ว คณะพนักงานสืบสวนสอบสวนได้ประชุมพิจารณาคืนทรัพย์สินของบุคคลในกลุ่มของโจทก์ที่ยึดและอายัดไว้ถึง ๑๘ รายการ และโจทก์เพิ่งกล่าวอ้างในชั้นฎีกาว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ เรียกรับสินบนโดยไม่บรรยายถึงเหตุแห่งความไม่สุจริตไว้ในคำฟ้อง และในทางไต่สวนของโจทก์ไม่นำสืบหรือเสนอพยานหลักฐานใดให้ปรากฏพอที่จะรับฟังได้ ดังที่โจทก์อ้างในฎีกา ดังนั้น การที่คงอายัดเงินในบัญชีเงินฝาก ๓ บัญชีตามฟ้องไว้ ถือไม่ได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์หรือโดยทุจริต สำหรับข้อที่โจทก์อ้างว่า มีการอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของโจทก์เป็นระยะเวลาเกือบ ๑ ปี นับถึงวันฟ้อง โดยไม่แจ้งข้อกล่าวหา เมื่อโจทก์ขอให้เพิกถอนคำสั่งอายัด จำเลยที่ ๓ ก็เพิกเฉย เห็นว่า ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า เงินในบัญชีเงินฝากของโจทก์เป็นหลักฐานอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาโจทก์ จำเลยที่ ๓ ในฐานะพนักงานสืบสวนสอบสวนผู้รับผิดชอบจึงมีอำนาจอายัดไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุดได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ วรรคสาม เมื่อคดีอยู่ระหว่างการสืบสวนสอบสวนยังไม่ถึงที่สุด การกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ไม่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์เช่นกัน ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยที่ ๓ ไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าเงินที่อายัดเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือไม่ อย่างไร ก็ปรากฏตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารว่า นอกจากจำเลยที่ ๓ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนว่า โจทก์ร่วมกับพวกลักลอบค่าน้ำมันเถื่อนแล้วยังได้มอบเอกสารหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของโจทก์กับพวกแก่พนักงานสอบสวนด้วย ซึ่งหากโจทก์ไม่ได้กระทำความผิดก็สามารถใช้สิทธิต่อสู้คดีตามที่ถูกกล่าวหาได้อยู่แล้ว พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ในการสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมทางการเงินของโจทก์ และพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๓ ในการสืบสวนสอบสวน กล่าวโทษ รายงานผลการสืบสวน และสั่งอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของโจทก์ตามฟ้องจึงไม่มีมูลความผิด ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษามา ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน